

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „T1“ 2015-08-13 SKUNDO**

2015 m. spalio 12 d. Nr. S-201 (7-199/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

R. K.

2015 m. rugsėjo 29 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „T1“ (toliau – Pareiškėja) 2015-08-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-07-24 sprendimo Nr. (20.21-06) RMA-12236, n u s t a t è:

Inspekcija ginčijamu 2015-07-24 raštu Nr. (20.21-06) RMA-12236 pranešė Pareiškėjai 2013-05-02 turto arešto aktu areštavusi Pareiškėjos deklaruotą pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką (skirtumą), kurios vertė buvo 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur. Areštuota permoka skirta pagal Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių, dėl kurių dar vyksta mokestinis ginčas, sumokėjimui užtikrinti, todėl pagal Pareiškėjos 2015-07-20 prašymą Kauno teritorinei muitinei (toliau – Kauno TM) nebus įskaityta.

Pareiškėja 2015-08-13 skunde nurodo nesutinkanti su Inspekcijos 2015-07-24 sprendimu Nr. (20.21-06) RMA-12236. Teigia, jog šioje byloje yra svarbūs dviejų mokesčių administratorių, t. y. Inspekcijos ir Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamento) veiksmai. Nurodo, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2015-06-23 priėmė nutartį, kuria atmetė Pareiškėjos apeliacinį skundą ir paliko galioti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-11-20 sprendimą, kuriuo palikta galioti Kauno TM supaprastinta patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04), pagal kurią Pareiškėjai apskaičiuota 379612,47 Eur mokestinė nepriemoka (iš jos: 24638,55 Eur bauda, 108586,38 Eur delspinigiai, 246387,54 Eur PVM). Pareiškėja 2015-07-13 iš Kauno TM gavo raginimą per 20 dienų nuo šio raginimo įteikimo dienos sumokėti nurodytą sumą. Remiantis 2012-04-19 turto arešto aktu,

tam, kad būtų užtikrintas mokestinės nepriemokos sumokėjimas biudžetui, yra areštuotas Pareiškėjos turtas, kurio bendra vertė yra 478660 Lt.

Skunde nurodoma, jog pagal Kauno AVMI 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu Pareiškėjai buvo apskaičiuota mokestinių prievolių suma, dėl kurios galutinis sprendimas iki šios dienos nėra priimtas, nes vyksta mokestinis ginčas. Inspekcija 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594 areštavo Pareiškėjos deklaruotą PVM permoką (skirtumą), kurios vertė buvo 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur. Areštuota permoka skirta pagal Kauno AVMI 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių sumokėjimui užtikrinti.

Skunde remiamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 2 str. 12 dalies nuostatomis. Nurodoma, jog mokesčių administravimo sąvoka apima ir tinkamą mokesčių išieškojimą užtikrinančių priemonių, kurių tikslas – užkirsti kelią mokesčių mokėtojai išvengti mokestinės nepriemokos sumokėjimo siekiant, kad mokesčių mokėtojo finansinė padėtis per visą mokestinio tyrimo ar patikrinimo laikotarpį išliktų tokia, kokia buvo prieš mokestinės nepriemokos atsiradimą, taikymą. Mokesčių administratorius, spręsdamas, ar tikslinga areštuoti mokėtojo turtą, privalo atsižvelgti į mokesčių mokėtojo turimo turto apimtį, numatomos mokestinės nepriemokos dydį, mokestinių prievolių užtikrinimo priemonių taikymo pasekmes mokėtojai, vadovautis patikrinimo metu nustatytomis konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios ir lemia turto arešto tikslingumą ir pagrįstos rizikos tikimybę.

Nurodoma, jog Inspekcijos ir Muitinės departamento administruojami mokesčiai yra valstybės biudžeto lėšos. Nei vienai iš institucijų nėra suteikta teisė imtis ir taikyti mokesčių mokėtojo atžvilgiu išskirtines mokestinių prievolių užtikrinimo priemones, išieškoti vienus mokesčius anksčiau už kitus. Pastebima, jog pagal bendrąją taisyklę MAĮ numatytos mokesčių administravimo procedūros vienodai taikomos visiems šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytiems mokesčiams ir jų mokėtojams, jeigu šis įstatymas ar atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip (MAĮ 14 str. 1 dalis).

Skunde remiamasi Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 (2013-02-06 įsakymo Nr. VA-11 redakcija) patvirtintų Mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) taisyklių 9 punktu ir tvirtinama, jog iš šio teisinio reguliavimo matyti, kad mokesčio permokos ir mokestinės nepriemokos įskaitymą mokesčių administratorius gali atlikti ir be mokesčių mokėtojo prašymo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, daroma išvada, jog įstatymas nesuteikia Inspekcijai, kaip mokesčių administratoriui, teisės suvaržyti Pareiškėjos 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur, mokestinę permoką siekiant užtikrinti tik Inspekcijos nustatytų prievolių sumokėjimą, ignoruojant Kauno TM nustatytos nepriemokos sumokėjimo užtikrinimą. Atsižvelgiant į tai, kad dėl Kauno AVMI pagal 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių galutinis sprendimas iki šios dienos nėra priimtas, šiuo metu vyksta mokestinis ginčas, toks Pareiškėjos mokestinės permokos suvaržymas, Pareiškėjos nuomone, laikytinas nepagrįstu bei neatitinkančiu proporcingumo, lygybės, teisingumo ir protingumo principų. Pažymima, jog dėl tokių Inspekcijos veiksmų žalą patirs ir mokesčių mokėtojas, nes pagal LVAT 2015-06-23 priimtą nutartį adm. byloje Nr. A¹²⁹²-438/2015 Pareiškėjos 246387,54 Eur (850726,90 Lt) skola Kauno TM bus išieškoma iš jos turto, kuris yra naudojamas bendrovės veikloje.

Skunde prašoma ivertinti ir tai, jog, hipotetiškai teigiant, Pareiškėjai laimėjus ginčą dėl Kauno AVMI pagal 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių, Pareiškėjos mokestinė permoka – 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur, turėtų būti gražinta, tačiau iki to laiko bendrovei dėl išieškojimo iš jos turto bus padaryta nepataisoma žala.

Skunde pažymima, jog mokesčių administratoriaus vykdomam turto areštui *mutatis mutandis* taikomos Civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) nuostatos. Nurodoma, jog CPK VI dalies nuostatos nedraudžia antstoliui apjungti į vieną bendrą vykdymą keletą vykdomųjų dokumentų dėl išieškojimų iš to paties skolininko, šios nuostatos antstoliui suteikia diskreciją areštuoti skolininko turtą pagal kiekvieną vykdomąjį dokumentą atskirai ar pagal visus juos kartu

vienu patvarkymu. Daroma išvada, jog įstatymas mokesčių administratoriui nedraudžia vienu turto arešto aktu apribotą bendrovės turtą, šiuo atveju Pareiškėjos deklaruotą PVM permoką, panaudoti padengiant to paties išieškotojo – valstybės skolas. Įvertinus tai, jog šiuo metu Kauno TM sprendimas, t. y. supaprastinta patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M (2012-07-04), pagal kurią Pareiškėjai apskaičiuota 379612,47 Eur mokestinė nepriemoka, yra įsiteisėjęs, skolos muitinei išieškojimas iš Pareiškėjos turimos permokos labiausiai atitiktų protingumo ir teisingumo bei proporcingumo kriterijus ir mažiausiai pakenktų jos veiklai.

Pareiškėja skunde remiasi CPK 665 str. 2 dalimi, imperatyviai nustatančia, jog antrąja eile išieškoma iš skolininkui priklausančių pinigų, turtinių teisių, vertybinių popierių, pagamintos produkcijos, taip pat iš kito kilnojamojo ir nekilnojamojo turto. Daro išvadą, jog šiuo konkrečiu atveju, esant faktinių duomenų apie Pareiškėjos mokestinę permoką – 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur, t. y. Pareiškėjos turtinę teisę, skola valstybei pagal LVAT 2015-06-23 priimtą nutartį adm. byloje Nr. A¹²⁹²-438/2015 turi būti dengiama iš šios permokos, nes, priešingu atveju, išieškojimą nukreipus į turtą, skirtą tiesioginei bendrovės veiklai vykdyti, būtų pažeisti skolininko interesai, išieškojimo eiliškumas, nustatytas CPK 665 straipsnyje, bei teismo sprendimo vykdymas akivaizdžiai užsitęstų ir pasunkėtų, o tokiu būdu nepagrįstai būtų pažeisti ir išieškotojo (valstybės) interesai.

Skunde remiamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 3 str. 1 d. 3 punkte įtvirtintu proporcingumo principu, pagal kurį, pasak Pareiškėjos, administracinio sprendimo mastas ir jo įgyvendinimo priemonės turi atitikti būtinus ir pagrįstus administravimo tikslus. Proporcingumo principas tiek Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, tiek Lietuvos teismų praktikoje yra lyginamas su protingumu ir reiškia, kad tam tikrais atvejais pernelyg griežtas ir mechaniškas įstatymo taikymas gali iškreipti tuo įstatymu siekiamą tikslą ir reikšti piktnaudžiavimą administraciniais įgaliojimais.

Remiantis tuo, kas aukščiau išdėstyta, skunde tvirtinama, jog Inspekcija nepagrįstai siekia išvengti pareigos vykdyti jai kilusią prievolę, nes, remiantis MAĮ 36 str. 3 punktu, Pareiškėja turi teisę reikalauti įskaityti mokesčių permoką, be to, pačiam mokesčių administratoriui suteikta teisė net ir nesant mokesčių mokėtojo prašymo įskaityti permoką muitinės administruojamų mokesčių mokestinėms nepriemokoms padengti.

Remiantis skunde išdėstytais argumentais ir vadovaujantis MAĮ 155 straipsniu, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2015-07-24 sprendimą Nr. (20.21-06) RMA-12236 ir Pareiškėjos 2015-07-20 prašymą patenkinti – jos 246387,54 Eur skolą Kauno TM užskaityti iš turimos 252259,04 Eur PVM permokos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas atmetinas, ginčijamas Inspekcijos 2015-07-24 sprendimas Nr. (20.21-06) RMA-12236 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo neįskaityti Pareiškėjos turimos areštuotos 252999,42 Eur PVM permokos (skirtumo) muitinės administruojamai mokestinei nepriemokai padengti pagrįstumo ir teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja pateikė Inspekcijai 2015-07-20 prašymą jos turimą 871000 Lt (252259,04 Eur) PVM permoką (skirtumą) įskaityti Kauno TM 2012-07-04 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 2KM320050M įregistruotai 379612,47 Eur mokestinei nepriemokai padengti. Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kad ginče minima Pareiškėjos turima PVM permoka (skirtumas) 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594 yra areštuota siekiant užtikrinti pagal Kauno AVMI 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto Pareiškėjos patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių sumokėjimą, Pareiškėjos 2015-07-20 prašymo netenkino. Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos 2015-07-24 rašte Nr. (20.21-06) RMA-12236 įformintu sprendimu atsisakyti įskaityti Pareiškėjos PVM permoką (skirtumą) muitinės administruojamoms mokestinėms nepriemokoms padengti ir 2015-08-13 skunde Komisijai pateikia argumentus, pasak jos, pagrindžiančius, jog Pareiškėjos prašymas yra pagrįstas ir teisėtas, todėl turi būti tenkinamas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcija 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594 areštavo Pareiškėjos deklaruotą 873556,42 Lt PVM permoką (skirtumą). Kaip minėta, PVM permoka buvo areštuota siekiant užtikrinti pagal Kauno AVMI 2011-06-10 pavedimą Nr. AU2-16 atlikto Pareiškėjos patikrinimo metu apskaičiuotų mokestinių prievolių (Kauno AVMI 2013-05-28 patikrinimo akte Nr. AU-16-12 Pareiškėjai apskaičiuotas papildomai mokėtinas 7455856 Lt PVM, dėl patikrinimo metu Pareiškėjai apskaičiuotų sumų dar vyksta mokestinis ginčas) sumokėjimą. Pažymėtina, jog mokestinio ginčo byloje duomenų apie tai, kad Pareiškėja būtų ginčijusi Inspekcijos įformintą jos turimos PVM permokos turto arešto aktą, jog Inspekcijos sprendimu pritaikyti turto arešto pagrindai būtų išnykę ar kitaip pasibaigę, nėra. Atsižvelgiant į šią aplinkybę, Pareiškėjos skunde išdėstyti argumentai, jog jos mokestinės permokos suvaržymas laikytinas nepagrįstu bei neatitinkančiu proporcingumo, lygybės, teisingumo ir protingumo principų, nenagrinėtini, nes turto arešto teisėtumo ir pagrįstumo, taip pat ir Pareiškėjos skunde akcentuojamas išieškojimo eiliškumo klausimai nėra šio mokestinio ginčo dalykas.

Pareiškėja skunde nurodo, jog Inspekcijos ir Muitinės departamento administruojami mokesčiai yra valstybės biudžeto lėšos. Nei vienai iš šių institucijų nėra suteikta teisė taikyti mokesčių mokėtojo atžvilgiu išskirtines mokestinių prievolių užtikrinimo priemones, išieškoti vienus mokesčius anksčiau už kitus. Pagal MAĮ 14 str. 1 dalį šiame įstatyme numatytos mokesčių administravimo procedūros vienodai taikomos visiems šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytiems mokesčiams ir jų mokėtojams, jeigu šis įstatymas ar atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Pagal Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 (2013-02-06 įsakymo Nr. VA-11 redakcija) patvirtintų Mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklių 9 punktą mokesčio permokos ir mokestinės nepriemokos įskaitymą mokesčių administratorius gali atlikti ir be mokesčių mokėtojo prašymo. Atsižvelgdama į šias aplinkybes, Pareiškėja skunde tvirtina, jog įstatymas nesuteikia Inspekcijai, kaip mokesčių administratoriui, teisės suvaržyti Pareiškėjos 873556,42 Lt, arba 252999,42 Eur, mokestinę permoką siekiant užtikrinti tik Inspekcijos nustatytų prievolių sumokėjimą, ignoruojant Kauno TM nustatytos nepriemokos sumokėjimo užtikrinimą. Atsakant į nurodytuosius Pareiškėjos argumentus akcentuotina, jog pagal MAĮ nuostatas Valstybinė mokesčių inspekcija ir Lietuvos Respublikos muitinė yra du skirtingi savarankiškai pagal savo kompetenciją veikiantys mokesčių administratoriai. Nagrinėjamo mokestinio ginčo atveju iš bylos medžiagos spręstina, jog Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 33 str. 15 punktu, suteikiančiu mokesčių administratoriui teisę taikyti mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdus, tam, kad užtikrintų Kauno AVMI atlikto Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu apskaičiuotų mokesčių ir su jais susijusių sumų išieškojimą, 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594 areštavo Pareiškėjos deklaruotą 873556,42 Lt PVM permoką (skirtumą). Pati Pareiškėja skunde nurodo, jog Kauno TM 2012-04-19 turto arešto aktu tam, kad būtų užtikrintas mokestinės nepriemokos sumokėjimas biudžetui, yra areštavusi Pareiškėjos turtą, kurio bendra vertė yra 478660 Lt. Iš šių aplinkybių matyti, jog kiekvienas iš mokesčių administratorių yra užsitikrinęs jo Pareiškėjai papildomai apskaičiuotos mokestinės prievolės išieškojimą, pasirinkęs mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdą, taigi, Pareiškėja yra neteisi tvirtindama, jog įstatymas nesuteikia Inspekcijai teisės suvaržyti Pareiškėjos mokestinę permoką siekiant užtikrinti tik Inspekcijos nustatytų prievolių sumokėjimą, ignoruojant Kauno TM nustatytos nepriemokos sumokėjimo užtikrinimą.

Pažymėtina, jog LVAT, aiškindamas MAĮ 87 straipsnyje įtvirtintas mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) teisinius santykius reguliuojančias nuostatas, yra nurodęs, jog mokesčių mokėtojo teisė į mokestinės permokos susigrąžinimą (įskaitymą) negali būti realizuojama į jo galimai mokestinei nepriemokai padengti mokesčių administratoriaus areštuotą permoką (LVAT praktikos, taikant mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimas, I dalis). Atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėjos prašoma įskaityti 252999,42 Eur PVM permoka yra areštuota Kauno AVMI 2013-05-02 turto arešto aktu Nr. (23.16-08)-319-2594, duomenų apie turto arešto akto panaikinimą byloje nėra, darytina išvada, kad Inspekcija ginčijamu sprendimu pagrįstai atsisakė ją įskaityti Kauno TM apskaičiuotai mokestinei nepriemokai padengti. Inspekcija neturėjo teisinio pagrindo atlikti įskaitymą, be to, kaip teisingai nurodė Inspekcijos

atstovė mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu, toks įskaitymas prieštarautų vieno iš mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdų turto arešto tikslui – užtikrinti mokesčio ir su juo susijusių sumų sumokėjimą, nustatant draudimą skolininkui disponuoti jam priklausančiu turto, kilus pavojui dėl tokio turto netekimo. Pagal Pareiškėjos skunde cituotą Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 (2015-07-02 įsakymo Nr. VA-46 redakcija, galiojanti nuo 2015-07-02) patvirtintų Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) taisyklių 9.1.1. papunktį be atskiro mokesčių mokėtojo pršymo mokesčio permoka (skirtumas) įskaitoma Inspekcijos administruojamų mokesčių mokestinėms nepriemokoms <...> padengti Inspekcijos viršininko 2004-12-20 įsakymu Nr. VA-193 (2015-06-11 įsakymo Nr. VA-42 redakcija, galiojanti nuo 2015-07-01) patvirtintų Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dyžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių (toliau – Įskaitymo taisyklės) nustatyta tvarka. Įskaitymo taisyklių 22 punktą nustato, jog kai MAĮ 101 straipsnyje nustatyta tvarka Mokesčių permokų sąskaitoje ir (arba) Mokesčio skirtumo sąskaitoje areštuojama nustatyto dydžio mokesčių mokėtojo permoka ir (arba) skirtumas, tos sumos įskaitymas iš minėtų sąskaitų nevykdomas nuo arešto dienos iki tol, kol jis bus panaikintas. Panaikinus areštą, mokėjimo prievolės įskaitymo suma iš Mokesčių permokų sąskaitos ir (arba) Mokesčio skirtumo sąskaitos naudojama prievolėms dengti šių Taisyklių 16 punkte nustatyta tvarka (atkreiptinas dėmesys į tai, kad Mokesčių permokų sąskaitoje ir (arba) Mokesčio skirtumo sąskaitoje esančiomis sumomis muitinės administruojamų mokesčių nepriemokos gali būti įskaitomos tik padengus Inspekcijos administruojamų mokesčių mokestines nepriemokas ir baudų už administracinius teisės pažeidimus pasibaigusio termino mokėjimo prievolės (šių taisyklių 18 punktas).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog Inspekcijos 2015-07-24 raštu Nr. (20.21-06) RMA-12236 įformintas sprendimas atsisakyti įskaityti Pareiškėjos turimą 252999,42 Eur PVM permoką (skirtumą) muitinės administruojamai mokestinei nepriemokai padengti yra teisėtas ir pagrįstas, todėl tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-07-24 sprendimą Nr. (20.21-06) RMA-12236.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene